

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

15649 *Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

Aquesta Llei té com a objectiu harmonitzar el nostre sistema fiscal amb un ús més eficient i respectuós amb el medi ambient i la sostenibilitat, valors que inspiren aquesta reforma de la fiscalitat, i com a tal en línia amb els principis bàsics que regeixen la política fiscal, energètica, i per descomptat ambiental de la Unió Europea.

A la societat actual, la incidència cada cop més gran de la producció i el consum d'energia en la sostenibilitat ambiental requereix un marc normatiu i regulador que garanteixi a tots els agents el funcionament adequat del model energètic que, a més, contribueixi a preservar el nostre ric patrimoni ambiental.

El fonament bàsic d'aquesta Llei té l'origen a l'article 45 de la Constitució, precepte en què la protecció del medi ambient es configura com un dels principis rectors de les polítiques socials i econòmiques. Per això, un dels eixos d'aquesta reforma tributària és la internalització dels costos mediambientals derivats de la producció de l'energia elèctrica i de l'emmagatzematge del combustible nuclear gastat o dels residus radioactius. D'aquesta manera, la Llei ha de servir d'estímul per millorar els nostres nivells d'eficiència energètica a la vegada que permet assegurar una millor gestió dels recursos naturals i seguir avançant en el nou model de desenvolupament sostenible, tant des del punt de vista econòmic i social, com mediambiental.

Aquesta reforma contribueix a més a la integració de les polítiques mediambientals en el nostre sistema tributari, en el qual tenen cabuda tant tributs específicament ambientals com la possibilitat d'incorporar l'element ambiental en altres tributs ja existents.

Els valors i els objectius que inspiren aquesta Llei tenen vocació transversal i per tant han de ser un eix bàsic de la coherència de les mesures sectorials, especialment quan incideixen en un sector de tant impacte econòmic i ambiental per al país com és el sector energètic.

Amb aquesta finalitat, mitjançant aquesta Llei es regulen tres impostos nous: l'impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica, l'impost sobre la producció de combustible nuclear gastat i residus radioactius resultants de la generació d'energia nucleoeelèctrica i l'impost sobre l'emmagatzematge de combustible nuclear gastat i residus radioactius en instal·lacions centralitzades; es crea un cànon per utilització de les aigües continentals per produir energia elèctrica; es modifiquen els tipus impositius establerts per al gas natural i el carbó, i se suprimeixen a més les exempcions previstes per als productes energètics utilitzats en la producció d'energia elèctrica i en la cogeneració d'electricitat i calor útil.

II

En aquest sentit, i amb el fi també d'afavorir l'equilibri pressupostari, al títol I d'aquesta Llei s'estableix un impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica, de caràcter directe i naturalesa real, que grava la realització d'activitats de producció i incorporació al sistema elèctric d'energia elèctrica en el sistema elèctric espanyol.

Aquest impost ha de gravar la capacitat econòmica dels productors d'energia elèctrica les instal·lacions dels quals originen inversions importants en les xarxes de transport i distribució d'energia elèctrica per poder evacuar l'energia que hi aboquen, i comporten, per si mateixes o com a resultat de l'existència i desenvolupament mateixos d'aquestes xarxes, indubtables efectes mediambientals, així com la generació de costos molt rellevants necessaris per al manteniment de la garantia de subministrament. L'impost s'ha d'aplicar a la producció de totes les instal·lacions de generació.

III

El títol II d'aquesta Llei conté la regulació dels altres dos impostos nous als quals s'ha fet referència: l'impost sobre la producció de combustible nuclear gastat i residus radioactius resultants de la generació d'energia nucleoeelèctrica i l'impost sobre l'activitat d'emmagatzematge de combustible nuclear gastat i residus radioactius en instal·lacions centralitzades.

La generació d'energia elèctrica mitjançant la utilització d'energia nuclear suposa l'assumpció per part de la societat d'una sèrie de càrregues i servituds, a causa de les peculiaritats inherents a aquest tipus d'energia, l'impacte econòmic de les quals és difícil d'avaluar. La societat s'ha de fer càrrec d'una sèrie de responsabilitats derivades dels aspectes específics que incideixen en la generació esmentada, com ara la gestió dels residus radioactius generats i l'ús de materials que poden ser utilitzats per a fins no pacífics.

Encara que en el Pla general de residus radioactius es preveuen les necessitats de finançament, basades en les millors estimacions disponibles, la valoració del cost total del desmantellament de les centrals nuclears i la gestió definitiva dels residus radioactius mantenen un alt grau d'incertesa que, en última instància, es traslladaria a la societat, després del cessament de l'explotació de les centrals nuclears particularment pel que fa a la gestió definitiva del combustible nuclear gastat i dels residus d'alta activitat, ja que els desenvolupaments tecnològics poden condicionar la forma en què finalment es porti a terme la gestió esmentada i, en conseqüència, els costos associats a aquesta.

Així mateix, atesa la llarga vida de determinats residus radioactius, que transcendeix generacions, després de la gestió definitiva d'aquests és necessari establir les mesures necessàries per evitar que qualsevol agent extern en pugui provocar la dispersió al medi ambient o un altre tipus d'efecte no desitjat, la qual cosa exigeix una supervisió institucional a llarg termini de la qual se n'ha de fer càrrec l'Estat. Així es preveu a l'article 38 bis de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear, en la qual es disposa que l'Estat assumeixi la titularitat dels residus radioactius una vegada s'hagi procedit al seu emmagatzematge definitiu i, així mateix, que assumeixi la vigilància que, si s'escau, es pugui requerir després de la clausura d'una instal·lació nuclear una vegada hagi transcorregut el període de temps que s'estableixi en la declaració de clausura corresponent.

Una altra de les característiques que singularitza la indústria nucleoeelèctrica la constitueix l'ús i la generació d'uns materials que han d'estar sotmesos a un control estricte per evitar-ne la utilització amb fins no pacífics o qualsevol altre tipus d'acte malintencionat sobre aquests, la qual cosa obliga Espanya, en la seva condició de part del Tractat sobre la no-prolifерació d'armes nuclears (fet a Londres, Moscou i Washington l'1 de juliol de 1968 i ratificat per Espanya el 13 d'octubre de 1987) i de la Convenció sobre la protecció física dels materials nuclears (feta a Viena i Nova York el 3 de març de 1980, signada per Espanya el 7 d'abril de 1986 i ratificada, com a Estat membre

d'EURATOM, el 6 de setembre de 1991) a fer front a les responsabilitats que se'n deriven i, en conseqüència, a aplicar els recursos corresponents.

Així mateix, l'Estat ha d'aportar els recursos necessaris per mantenir operatius els plans d'emergència nuclear existents en cada una de les províncies en què hi ha instal·lacions nuclears.

A la vista de l'anterior, es considera adequat l'establiment d'un gravamen sobre la producció de combustible nuclear gastat i residus radioactius a les centrals nuclears, així com sobre el seu emmagatzematge en instal·lacions centralitzades, amb l'objectiu de compensar la societat per les càrregues que ha de suportar com a conseqüència d'aquesta generació.

IV

La imposició sobre hidrocarburs a més de ser una font rellevant d'ingressos tributaris constitueix un potent instrument al servei de la política de protecció del medi ambient plenament assentat en el nostre ordenament jurídic.

Si bé els combustibles líquids destinats principalment al transport per carretera o al sector residencial han contribuït a aquests objectius a través dels seus tipus actuals de l'impost sobre hidrocarburs, el gas natural ha estat gaudint d'un tipus impositiu igual a zero, permès temporalment per l'article 15.1.g) de la Directiva 2003/96/CE del Consell, de 27 d'octubre de 2003, per la qual es reestructura el règim comunitari d'imposició dels productes energètics i de l'electricitat.

La imminència del final del període que indica la Directiva 2003/96/CE, l'increment en les quotes nacionals de consum de gas natural que s'ha produït durant aquests anys, així com la coherència en el tractament de les diferents fonts d'energia, aconsellen aplicar nivells d'imposició estrictament positius per als usos del gas natural que estan regulats a tipus zero, per la qual cosa en el títol III d'aquesta Llei, mitjançant la modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials (BOE de 29 de desembre), s'estableix un tipus positiu al gas natural utilitzat com a carburant en motors estacionaris, així com al gas natural destinat a usos diferents dels de carburant.

No obstant això, per mantenir la competitivitat del sector industrial, a l'empara del que estableix la normativa comunitària esmentada que permet diferenciar per a un mateix producte el nivell nacional d'imposició en determinades circumstàncies o condicions estables, respectant els nivells mínims comunitaris d'imposició i les normes del mercat interior i de competència, s'estableix una imposició reduïda al gas natural per a usos professionals sempre que no s'utilitzi en processos de generació i cogeneració elèctrica.

D'altra banda, la Llei revisa el tractament fiscal aplicable als diferents productes energètics utilitzats per a la producció d'electricitat. Les activitats de generació d'electricitat a partir de combustibles fòssils constitueixen grans focus d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, per la qual cosa des d'un punt de vista fiscal s'ha arribat a la consideració que aquesta forma de generació d'electricitat ha de ser gravada de manera més concorde, en relació amb les externalitats que produeix.

Sota aquestes premisses, se suprimeixen determinades exempcions que preveu l'article 51.2.c) i 79.3.a) de la Llei 38/1992, això en concordança amb el que disposa l'article 14.1.a) de la Directiva 2003/96/CE, que permet als estats membres per a aquests fins sotmetre a gravamen els productes energètics utilitzats per produir electricitat, i, amb l'article 15.1.c) de la Directiva esmentada pel que fa a la generació combinada de calor i electricitat.

En aquest mateix sentit, per donar un tractament anàleg a la producció d'electricitat a partir de fonts d'energia fòssil, s'eleva el tipus de gravamen sobre el carbó, i al mateix temps, es creen tipus específics que graven els fueloils i els gasoils destinats a la producció d'energia elèctrica o a la cogeneració d'electricitat i calor útil.

V

Finalment, al títol IV d'aquesta Llei es modifica el text refós de la Llei d'aigües aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.

En particular, aquest títol regula el règim economicofinancer de la utilització del domini públic hidràulic. Així, disposa que les administracions públiques competents, en virtut del principi de recuperació de costos i tenint en compte projeccions econòmiques a llarg termini, han d'establir els mecanismes oportuns per repercutir els costos dels serveis relacionats amb la gestió de l'aigua, incloent-hi els costos ambientals i del recurs, en els diferents usuaris finals.

L'esmentat text refós de la Llei d'aigües als articles 112 a 114 preveu quatre exaccions diferents vinculades a l'aigua: el cànon d'utilització de béns de domini públic, el cànon d'abocament que grava els abocaments al domini públic hidràulic, el cànon de regulació que grava el benefici particular obtingut per obres de regulació fetes per l'Estat i la tarifa d'utilització de l'aigua que grava els beneficis particulars obtinguts per obres de l'Estat diferents a les de regulació.

En particular, l'article 112 del text refós de la Llei d'aigües estableix que el cànon d'utilització s'aplica només a l'ocupació, la utilització i l'aprofitament del domini públic hidràulic definit en els apartats b) i c) de l'article 2 de la mateixa Llei, és a dir, a la utilització de les lleres de corrents naturals, continus o discontinus, i dels llits dels llacs i les llacunes i els dels embassaments superficials en lleres públiques. Així, queda fora de la definició d'aquest cànon l'ús de les aigües continentals a què es refereix l'apartat a) del mateix article 2 del text refós de la Llei d'aigües.

Aquesta realitat, que és una anomalia respecte al règim comú dels béns de domini públic, ha perdurat per raons històriques si bé avui no té raonabilitat econòmica, almenys quant a un ús purament industrial i en règim de mercat com és el de producció d'energia elèctrica.

Actualment, la qualitat general de les aigües continentals espanyoles en fa necessària la protecció a fi de salvaguardar un dels recursos naturals necessaris per a la societat. En aquest sentit s'han de reforçar les polítiques de protecció del domini públic hidràulic. Amb aquesta finalitat, es fa necessària l'obtenció de recursos que han de ser aportats pels qui obtenen un benefici de la seva utilització privativa o aprofitament especial per a la producció d'energia elèctrica.

L'objecte d'aquesta modificació, per tant, és establir un nou cànon als béns de domini públic que descriu l'apartat a) de l'article 2 de la mateixa Llei, és a dir, a la utilització o l'aprofitament de les aigües continentals per a la seva explotació hidroelèctrica.

TÍTOL I

Impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica

Article 1. *Naturalesa.*

L'impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica és un tribut de caràcter directe i naturalesa real que grava la realització d'activitats de producció i incorporació al sistema elèctric d'energia elèctrica, mesurada en barres de central, a través de cada una de les instal·lacions que indica l'article 4 d'aquesta Llei.

Article 2. *Àmbit territorial.*

1. L'impost s'ha d'aplicar en tot el territori espanyol.
2. El que disposa l'apartat anterior s'entén sense perjudici dels règims tributaris forals de concert i conveni econòmic en vigor, respectivament, als territoris del País Basc i a la Comunitat Foral de Navarra.

Article 3. *Tractats i convenis.*

El que estableix aquesta Llei s'entén sense perjudici del que disposen els tractats i els convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament intern, de conformitat amb l'article 96 de la Constitució espanyola.

Article 4. *Fet imposable.*

1. Constitueix el fet imposable la producció i la incorporació al sistema elèctric d'energia elèctrica mesurada en barres de central, inclosos el sistema elèctric peninsular i els territoris insulars i extrapeninsulars, en qualsevol de les instal·lacions a què es refereix el títol IV de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.

2. La producció en barres de central, als efectes d'aquesta Llei, es correspon amb l'energia mesurada en borns d'alternador minorada en els consums auxiliars en generació i en les pèrdues fins al punt de connexió a la xarxa.

3. Respecte als conceptes i termes amb substantivitat pròpia que apareixen a la Llei, llevat dels que s'hi defineixen, s'ha d'atènyer al que disposa la normativa del sector elèctric de caràcter estatal.

Article 5. *Contribuents.*

Són contribuents de l'impost les persones físiques o jurídiques i les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que duguin a terme les activitats que assenyala l'article 4.

Article 6. *Base imposable.*

1. La base imposable de l'impost està constituïda per l'import total que correspongui percebre al contribuent per la producció i la incorporació al sistema elèctric d'energia elèctrica, mesurada en barres de central, per cada instal·lació, en el període impositiu.

A aquests efectes, en el càlcul de l'import total s'han de considerar les retribucions previstes en tots els règims econòmics que es derivin del que estableix la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, en el període impositiu corresponent, així com les previstes en el règim econòmic específic per al cas d'activitats de producció i incorporació al sistema elèctric d'energia elèctrica als territoris insulars i extrapeninsulars.

2. La base imposable que defineix l'apartat anterior s'ha de determinar per a cada instal·lació en què es realitzin les activitats que assenyala l'article 4 d'aquesta Llei.

Article 7. *Període impositiu i meritació.*

1. El període impositiu coincideix amb l'any natural, excepte en el supòsit de cessament del contribuent en l'exercici de l'activitat en la instal·lació; en aquest cas finalitza el dia en què s'entengui produït aquest cessament.

2. L'impost es merita l'últim dia del període impositiu.

Article 8. *Tipus de gravamen.*

L'impost s'exigeix al tipus del 7 per cent.

Article 9. *Quota íntegra.*

La quota íntegra és la quantitat resultant d'aplicar a la base imposable el tipus de gravamen.

Article 10. *Liquidació i pagament.*

1. Els contribuents estan obligats a autoliquidar l'impost i ingressar la quota dins del mes de novembre posterior al de meritació de l'impost, d'acord amb les normes i els models que estableixi el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques. A aquests efectes s'han de tenir en compte les mesures definitives de la producció elèctrica.

2. Entre el dia 1 i el 20 dels mesos de maig, setembre, novembre i febrer de l'any següent, els contribuents que realitzin el fet imposable han d'efectuar un pagament fraccionat corresponent al període dels tres, sis, nou o dotze mesos de cada any natural, d'acord amb les normes i els models que estableixi el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

3. Els pagaments fraccionats s'han de calcular en funció del valor de la producció d'energia elèctrica en barres de central feta des de l'inici del període impositiu fins a la finalització dels tres, sis, nou o dotze mesos a què es refereix l'apartat anterior, i s'ha d'aplicar el tipus impositiu que preveu l'article 8 d'aquesta Llei i deduir l'import dels pagaments fraccionats fets prèviament.

A aquests efectes, s'ha de prendre com a valor de la producció l'import total que correspongui percebre pel contribuent, per la producció i incorporació al sistema elèctric d'energia elèctrica mesurada en barres de central, per cada instal·lació en el període corresponent.

No obstant això, quan el valor de la producció, incloses totes les instal·lacions, no superi 500.000 euros en l'any natural anterior, els contribuents estan obligats a efectuar exclusivament el pagament fraccionat el termini de liquidació del qual està comprès entre el dia 1 i 20 del mes de novembre.

Si es tracta de contribuents que hagin dut a terme l'activitat per un termini inferior a l'any natural durant l'any anterior, el valor de la producció s'ha d'eleva a l'any.

4. En cas d'inici de l'activitat amb posterioritat a l'1 de gener, els pagaments fraccionats a compte de la liquidació corresponent al període impositiu que estigui en curs s'han de fer, si s'escau, en el termini de liquidació corresponent al trimestre en què el valor de la producció calculat des de l'inici del període impositiu superi els 500.000 euros, incloses totes les instal·lacions.

5. Si l'import total que correspongui percebre al contribuent no és conegut en el moment de la realització dels pagaments fraccionats, el contribuent l'ha de fixar provisionalment en funció de l'última liquidació provisional feta per l'operador del sistema i, si s'escau, per la Comissió Nacional d'Energia, amb anterioritat a l'inici del termini de realització del pagament corresponent.

Article 11. *Infraccions i sancions.*

Les infraccions tributàries relatives a aquest impost són qualificades i sancionades de conformitat amb el que preveu la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

TÍTOL II

Impostos sobre la producció de combustible nuclear gastat i residus radioactius resultants de la generació d'energia nucleoelectrica i l'emmagatzematge de combustible nuclear gastat i residus radioactius en instal·lacions centralitzades

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 12. *Naturalesa.*

L'impost sobre la producció de combustible nuclear gastat i residus radioactius resultants de la generació d'energia nucleoelectrica i l'impost sobre l'emmagatzematge de combustible nuclear gastat i residus radioactius en instal·lacions centralitzades són tributs de caràcter directe i naturalesa real, que graven les activitats que, integrant el seu fet imposable respectiu, es defineixen als articles 15 i 19 d'aquesta Llei.

Article 13. *Àmbit territorial.*

1. Els impostos s'han d'aplicar en tot el territori espanyol.

2. El que disposa l'apartat anterior s'entén sense perjudici dels règims tributaris forals de concert i conveni econòmic en vigor, respectivament, als territoris del País Basc i a la Comunitat Foral de Navarra.

Article 14. *Tractats i convenis.*

El que estableix aquesta Llei s'entén sense perjudici del que disposen els tractats i els convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament intern, de conformitat amb l'article 96 de la Constitució espanyola.

CAPÍTOL II

Impost sobre la producció de combustible nuclear gastat i residus radioactius resultants de la generació d'energia nucleoeelèctrica

Article 15. *Fet imposable.*

Constitueix el fet imposable de l'impost la producció de combustible nuclear gastat i residus radioactius resultants de la generació d'energia nucleoeelèctrica.

Article 16. *Contribuents.*

1. Són contribuents les persones físiques o jurídiques i les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que realitzin l'activitat que assenyala l'article 15.

2. Són responsables solidaris del deute tributari de l'impost els propietaris de les instal·lacions nuclears que generin el fet imposable quan no coincideixin amb els qui les explotin.

Article 17. *Base imposable.*

1. Constitueix la base imposable sobre la producció de combustible nuclear gastat i residus radioactius resultants de la generació d'energia nucleoeelèctrica:

a) Els quilograms de metall pesant continguts en el combustible nuclear produït durant el període impositiu, entenent-se com a metall pesant l'urani i el plutoni continguts, i com a combustible nuclear gastat el combustible nuclear irradiat en el reactor que durant el període impositiu hagi estat extret definitivament d'aquest.

b) Els metres cúbics de residus radioactius de mitjana, baixa i molt baixa activitat produïts, que han estat condicionats durant el període impositiu per emmagatzemar-los amb caràcter temporal en el mateix emplaçament de la instal·lació.

2. La base imposable definida en aquest article s'ha de determinar per a cada instal·lació en què es realitzin les activitats que constitueixen el fet imposable d'aquest impost.

Article 18. *Tipus impositiu i quota tributària.*

La quota tributària és el resultat d'aplicar a la base imposable els següents tipus impositius:

a) En la producció de combustible gastat resultant de la generació d'energia nucleoeelèctrica, a la qual fa referència l'apartat 1.a) de l'article 17, el tipus és de 2.190 euros per quilogram de metall pesant.

b) En la producció de residus radioactius a què es refereix l'apartat 1.b) de l'article 17:

1r Per a residus radioactius de baixa i mitjana activitat, el tipus és de 6.000 euros per metre cúbic.

2n Per a residus radioactius de molt baixa activitat, el tipus és de 1.000 euros per metre cúbic.

CAPÍTOL III

Impost sobre l'emmagatzematge de combustible nuclear gastat i residus radioactius en instal·lacions centralitzades

Article 19. *Fet imposable.*

Constitueix el fet imposable de l'impost l'activitat d'emmagatzematge de combustible nuclear gastat i de residus radioactius en una instal·lació centralitzada.

Als efectes d'aquest impost, s'entén com a emmagatzematge de combustible nuclear gastat i residus radioactius tota activitat consistent en la immobilització temporal o definitiva d'aquests, amb independència de la forma en què es realitzi, i com a instal·lació centralitzada aquella que pugui emmagatzemar aquests materials procedents de diverses instal·lacions o orígens.

Article 20. *Exempcions.*

Està exempt de l'impost l'emmagatzematge de residus radioactius procedents d'activitats mèdiques o científiques, així com de residus radioactius procedents d'incidents excepcionals en instal·lacions industrials no subjectes a la reglamentació nuclear que siguin qualificats com a tals pel Consell de Seguretat Nuclear o detectats en les instal·lacions esmentades, i gestionats en el marc dels acords a què fa referència l'article 11.2 del Reial decret 229/2006, de 24 de febrer, sobre el control de fonts radioactives encapsulades d'alta activitat i fonts òrfenes.

Article 21. *Contribuents.*

Són contribuents de l'impost les persones físiques o jurídiques i les entitats a què es refereix l'apartat 4 de l'article 35 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que siguin titulars de les instal·lacions en què es duguin a terme les activitats que assenyala l'article 19.

Article 22. *Base imposable.*

1. Constitueix la base imposable de l'impost sobre l'emmagatzematge de combustible nuclear gastat i residus radioactius en instal·lacions centralitzades:

a) La diferència entre el pes del metall pesant contingut en el combustible nuclear gastat emmagatzemat a la finalització i a l'inici del període impositiu, expressat en quilograms.

b) La diferència entre el volum de residus radioactius d'alta activitat, diferents del combustible nuclear gastat, o de mitjana activitat i vida llarga, emmagatzemats a la finalització i a l'inici del període impositiu, expressat en metres cúbics.

c) El volum de residus radioactius de mitjana activitat no inclosos a l'apartat b), i de baixa o molt baixa activitat, introduïts en la instal·lació per al seu emmagatzematge durant el període impositiu, expressat en metres cúbics.

2. La base imposable que defineix aquest article s'ha de determinar per a cada instal·lació en què es realitzin les activitats que constitueixen el fet imposable d'aquest impost.

Article 23. *Base liquidable en l'emmagatzematge centralitzat de residus de mitjana, baixa i molt baixa activitat.*

1. En l'emmagatzematge centralitzat de residus de mitjana, baixa i molt baixa activitat, a què es refereix l'apartat 1.c) de l'article 22, la base liquidable s'obté per l'aplicació a la base imposable d'un coeficient multiplicador K de reducció, d'acord amb l'expressió següent:

$$BL = K \times BI$$

En la qual:

BL: base liquidable.

BI: base imposable.

2. El coeficient K s'obté per l'aplicació de la fórmula següent,

$$K = \frac{V_{NC} + V_C \times f_C + V_{SI} \times f_{SI} + V_{LI} \times f_{LI} + V_{MX} \times f_{MX}}{V_{NC} + V_C + V_{SI} + V_{LI} + V_{MX}}$$

En la qual:

V_{NC} : volum de residus no compactables ni incinerables introduïts per al seu emmagatzematge definitiu.

V_C : volum de residus compactables introduïts per al seu emmagatzematge definitiu.

f_C : factor de reducció de volum per compactació.

V_{SI} : volum de residus sòlids que se sotmeten a un tractament d'incineració previ a l'emmagatzematge definitiu.

f_{SI} : factor de reducció de volum per incineració de residus sòlids.

V_{LI} : volum de residus líquids que se sotmeten a un tractament d'incineració previ a l'emmagatzematge definitiu.

f_{LI} : factor de reducció de volum per incineració de residus líquids.

V_{MX} : volum de residus que se sotmeten a un tractament mixt de compactació i incineració previ a l'emmagatzematge definitiu.

f_{MX} : factor de reducció de volum per tractament mixt de compactació i incineració.

3. Els factors de reducció prenen els valors següents:

Factor	Valor
f_C	1
	2,6
f_{SI}	1
	12,1
f_{LI}	1
	15,3
f_{MX}	1
	7,8

Article 24. *Tipus impositiu i quota tributària.*

1. La quota tributària és el resultat d'aplicar a la base imposable, o a la base liquidable d'acord amb el que estableix l'article 23, els següents tipus impositius:

a) En l'emmagatzematge de combustible gastat a què es refereix l'apartat 1.a) de l'article 22, el tipus és de 70 euros per quilogram de metall pesant.

b) En l'emmagatzematge de residus radioactius a què es refereix l'apartat 1.b) de l'article 22, el tipus és de 30.000 euros per metre cúbic de residu radioactiu.

c) En l'emmagatzematge de residus radioactius a què es refereix l'apartat 1.c) de l'article 22:

1r Per a residus radioactius de baixa i mitjana activitat, el tipus és de 10.000 euros per metre cúbic.

2n Per a residus radioactius de molt baixa activitat, el tipus és de 2.000 euros per metre cúbic.

CAPÍTOL IV

Normes comunes per als dos impostos

Article 25. *Període impositiu i meritació.*

1. El període impositiu coincideix amb l'any natural, excepte en el supòsit de cessament del contribuent en el desenvolupament de les activitats que constitueixen els fets imposables a què es refereixen els articles 15 i 19; en aquest cas finalitza el dia en què s'entengui produït aquest cessament.

2. L'impost es merita l'últim dia del període impositiu.

Article 26. *Liquidació i pagament.*

1. Els contribuents estan obligats a autoliquidar l'impost i ingressar la quota resultant en el termini dels primers 20 dies naturals següents a la meritació de l'impost, d'acord amb les normes i els models que estableixi el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

2. En els primers 20 dies naturals dels mesos d'abril, juliol i octubre, els contribuents que realitzin el fet imposable que estableixen els articles 15 i 19 han d'efectuar un pagament fraccionat a compte de la liquidació corresponent al període impositiu en curs, d'acord amb les normes i els models que estableixi el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

L'import dels pagaments fraccionats s'ha de calcular en funció de les magnituds determinants de la base imposable que corresponguin al trimestre natural anterior a l'inici del termini de realització de cada un dels pagaments fraccionats, i aplicant el tipus impositiu, segons el cas, a què es refereixen els articles 18 i 24 de la Llei.

Article 27. *Infraccions i sancions.*

Les infraccions tributàries relatives a aquests impostos són qualificades i sancionades de conformitat amb el que preveu la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

TÍTOL III

Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials

Article 28. *Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.*

Es modifica la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, en els termes següents:

U. S'afegeix un apartat 14 a l'article 7, amb la redacció següent:

«14. No obstant el que estableixen els apartats anteriors d'aquest article, quan la sortida del gas natural de les instal·lacions considerades fàbriques o dipòsits fiscals es produeixi en el marc d'un contracte de subministrament de gas natural efectuat a títol oneros, la meritació de l'impost sobre hidrocarburs es produeix en el moment en què resulti exigible la part del preu corresponent al gas natural subministrat en cada període de facturació. L'anterior no és aplicable quan el destí del gas natural sigui una altra fàbrica o dipòsit fiscal.

Per aplicar el que preveu l'apartat 1 d'aquest article, en relació amb els subministraments de gas natural diferents d'aquells als quals es refereix el paràgraf anterior, els subjectes passius poden considerar que el conjunt del gas natural subministrat durant períodes de fins a seixanta dies consecutius ha sortit de fàbrica o dipòsit fiscal el primer dia del mes natural següent a la conclusió del referit període.»

Dos. Es modifica l'apartat 3 de l'article 8, en els termes següents:

«3. Són subjectes passius, en qualitat de substituïts del contribuent, els representants fiscals a què es refereix l'apartat 28 de l'article 4 d'aquesta Llei.

També són subjectes passius, en qualitat de substituïts del contribuent, els qui realitzin els subministraments de gas natural a títol onerosos en el supòsit que preveu el paràgraf primer de l'apartat 14 d'article 7 d'aquesta Llei.»

Tres. Es modifica la tarifa 1a de l'apartat 1 de l'article 50 i l'apartat 3 del mateix article de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, que queden redactats de la manera següent:

«Tarifa 1a:

Epígraf 1.1 Gasolines amb plom: 433,79 euros per 1.000 litres de tipus general i 24 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.2.1 Gasolines sense plom de 98 IO o d'octanatge superior: 431,92 euros per 1.000 litres de tipus general i 24 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.2.2 Les altres gasolines sense plom: 400,69 euros per 1.000 litres de tipus general i 24 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.3 Gasoils per a ús general: 307 euros per 1.000 litres de tipus general i 24 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.4 Gasoils utilitzables com a carburants en els usos que preveu l'apartat 2 de l'article 54 i, en general, com a combustible, amb exclusió dels de l'epígraf 1.16: 78,71 euros per 1.000 litres de tipus general i 6 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.5 Fueloils, amb exclusió dels de l'epígraf 1.17: 14 euros per tona de tipus general i 1 euro per tona de tipus especial.

Epígraf 1.6 GLP per a ús general: 57,47 euros per tona.

Epígraf 1.8 GLP destinats a usos diferents dels de carburant: 15 euros per tona.

Epígraf 1.9 Gas natural per a ús general: 1,15 euros per gigajoule.

Epígraf 1.10 Gas natural destinat a usos diferents dels de carburant, així com el gas natural destinat a l'ús com a carburant en motors estacionaris: 0,65 euros per gigajoule.

No obstant això, s'estableix un tipus reduït de 0,15 euros per gigajoule per al gas natural destinat a usos amb fins professionals sempre que no s'utilitzin en processos de generació i cogeneració elèctrica.

Epígraf 1.11 Querosè per a ús general: 306 euros per 1.000 litres de tipus general i 24 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.12 Querosè destinat a usos diferents dels de carburant: 78,71 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.13 Bioetanol i biometanol per a ús com a carburant:

a) Bioetanol i biometanol barrejat amb gasolines sense plom de 98 IO o d'octanatge superior: 431,92 euros per 1.000 litres de tipus general i 24 euros per 1.000 litres de tipus especial.

b) Bioetanol i biometanol barrejat amb les altres gasolines sense plom o sense barrejar: 400,69 euros per 1.000 litres de tipus general i 24 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.14 Biodièsel per a ús com a carburant: 307 euros per 1.000 litres de tipus general i 24 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.15 Biodièsel per a ús com a carburant en els usos que preveu l'apartat 2 de l'article 54 i, en general, com a combustible, i biometanol per a ús com a combustible: 78,71 euros per 1.000 litres de tipus general i 6 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.16 Gasoils destinats a la producció d'energia elèctrica o a la cogeneració d'energia elèctrica i de calor en instal·lacions l'activitat de producció de les quals quedi compresa en l'àmbit d'aplicació de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric: 29,15 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.17 Fuegoils destinats a la producció d'energia elèctrica o a la cogeneració d'energia elèctrica i de calor en instal·lacions l'activitat de producció de les quals quedi compresa en l'àmbit d'aplicació de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric: 12,00 euros per tona.

3. Sense perjudici del que estableix l'apartat 7 de l'article 8, l'aplicació dels tipus reduïts fixats per als epígrafs 1.4, 1.12, 1.15, 1.16 i 2.10 queda condicionada al compliment de les condicions que s'estableixin reglamentàriament quant a l'addició de traçadors i marcadors, així com a la utilització realment donada als productes. Aquestes condicions poden comprendre la utilització de mitjans de pagament específics.»

Quatre. Se suprimeix l'article 51.2.c) i l'article 51.4 queda redactat de la manera següent:

«4. La fabricació i la importació dels productes classificats en el codi NC 2705 que es destinin a la producció d'electricitat en centrals elèctriques o a la producció d'electricitat o a la cogeneració d'electricitat i calor en centrals combinades o al seu autoconsum en les instal·lacions on s'hagin generat. Als efectes de l'aplicació d'aquesta exempció es consideren:

1r Central elèctrica: la instal·lació l'activitat de producció d'energia elèctrica de la qual queda compresa en l'àmbit d'aplicació de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, i l'establiment i el funcionament de la qual hagin estat autoritzats d'acord amb el que estableix el capítol I del títol IV de la Llei esmentada.

2n Central combinada: la instal·lació l'activitat de producció d'electricitat o de cogeneració d'energia elèctrica i calor útil per al seu posterior aprofitament energètic de la qual queda compresa en l'àmbit d'aplicació de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, i l'establiment i el funcionament de la qual hagin estat autoritzats d'acord amb el que estableix el capítol II del títol IV de la Llei esmentada.»

Cinc. Es modifica l'apartat 4, que queda redactat de la manera següent, i se suprimeix l'apartat 5, els dos de l'article 52 bis:

«4. La base de la devolució està constituïda pel volum de gasoil que hagi estat adquirit per l'interessat i destinat a la seva utilització com a carburant en els vehicles que esmenta l'apartat 2 anterior. La base determinada d'aquesta manera s'ha d'expressar en milers de litres.

Per a l'aplicació del tipus autonòmic de la devolució, la base de la devolució està constituïda pel volum de gasoil que hagi estat adquirit per l'interessat en el territori de la comunitat autònoma que l'hagi establert i hagi estat destinat a la seva utilització com a carburant en els vehicles que esmenta l'apartat 2 anterior. La base determinada d'aquesta manera s'ha d'expressar en milers de litres.»

Sis. Es modifica la lletra b) de l'apartat u de l'article 52 ter, en els termes següents:

«b) L'import de les quotes a tornar és igual al que resulta d'aplicar el tipus de 78,71 euros per 1.000 litres sobre una base constituïda pel volum de gasoil

efectivament empleat en l'agricultura, inclosa l'horticultura, la ramaderia i la silvicultura durant el període indicat, expressat en milers de litres.»

Set. S'introdueix un apartat 5 a l'article 54, de manera que l'apartat 5 actual passa a ser el 6, i queden redactats de la manera següent:

«5. La utilització del gasoil amb l'aplicació del tipus que preveu l'epígraf 1.16 de la tarifa 1a de l'impost i la utilització del fueloil amb l'aplicació del tipus que preveu l'epígraf 1.17 de la tarifa 1a de l'impost, estan limitades als usos que preveuen aquests epígrafs.

6. Les prohibicions i limitacions que estableix aquest article s'estenen als productes la utilització dels quals sigui equivalent a la dels olis minerals compresos en la tarifa 1a de l'impost, d'acord amb el que estableix l'apartat 1 anterior.»

Vuit. S'introdueix una lletra d) a l'apartat 2 de l'article 55 i es modifica la lletra e) de l'apartat 4 del mateix article, amb la redacció següent:

«Article 55.2.

d) Els qui utilitzin gasoil amb aplicació del tipus que preveu l'epígraf 1.16 de la tarifa 1a de l'impost o fueloil amb aplicació del tipus que preveu l'epígraf 1.17 de la tarifa 1a de l'impost en usos diferents dels que regulen aquests epígrafs i no estiguin inclosos en els apartats anteriors.»

«Article 55.4.

e) En els supòsits que preveuen els paràgrafs a) i d) de l'apartat 2 anterior, la sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 600 euros.»

Nou. Se suprimeix l'article 79.3.a).

Deu. L'article 84 queda redactat de la manera següent:

«Article 84. *Tipus de gravamen.*

L'impost s'exigeix al tipus de 0,65 euros per gigajoule.»

TÍTOL IV

Modificació del text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol

Article 29. *Modificació del text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.*

Es modifica el text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, al qual s'afegeix un article 112 bis amb el contingut següent:

«Article 112 bis. *Cànon per utilització de les aigües continentals per a la producció d'energia elèctrica.*

1. La utilització i l'aprofitament dels béns de domini públic a què es refereix el paràgraf a) de l'article 2 de la present Llei, per a la producció d'energia elèctrica en barres de central, estan gravades amb una taxa denominada cànon per utilització de les aigües continentals per a la producció d'energia elèctrica, destinada a la protecció i la millora del domini públic hidràulic.

2. La meritació del cànon es produeix amb l'atorgament inicial i el manteniment anual de la concessió hidroelèctrica i és exigible en la quantia que correspongui i en els terminis que s'assenyalin a les condicions de l'esmentada concessió o autorització.

3. Són contribuents del cànon els concessionaris o, si s'escau, els qui se subroguin en lloc d'aquells.

4. La base imposable de l'exacció la determina l'organisme de conca i és el valor econòmic de l'energia hidroelèctrica produïda, i mesurada en barres de central, en cada període impositiu anual pel concessionari mitjançant la utilització i l'aprofitament del domini públic hidràulic.

5. El tipus de gravamen anual és del 22 per cent del valor de la base imposable i la quota íntegra és la quantitat resultant d'aplicar a la base imposable el tipus de gravamen.

6. Estan exempts del pagament d'aquest cànon els aprofitaments hidroelèctrics explotats directament per l'Administració competent per a la gestió del domini públic hidràulic.

7. El cànon es redueix en un 90 per cent per a les instal·lacions hidroelèctriques de potència igual o inferior a 50 MW, i per a les instal·lacions de producció d'energia elèctrica de tecnologia hidràulica de bombament i potència superior a 50 MW, i en la forma que es determini reglamentàriament per a aquelles produccions o instal·lacions que s'hagin d'incentivar per motius de política energètica general.

8. La gestió i la recaptació del cànon correspon a l'organisme de conca competent o bé a l'Administració tributària de l'Estat, en virtut de conveni amb aquell.

En cas que se subscrigui el conveni amb l'Agència Estatal d'Administració Tributària, aquesta ha de rebre de l'organisme de conca les dades i els censos pertinents que en facilitin la gestió, i ha d'informar-lo periòdicament en la forma que es determini per via reglamentària. A aquests efectes, la Comissió Nacional d'Energia i l'operador del sistema elèctric estan obligats a subministrar a l'organisme de conca o a l'Administració tributària totes les dades i els informes que siguin necessaris d'acord amb l'article 94 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre.

El 2 per cent del cànon recaptat es considera un ingrés de l'organisme de conca, i el 98 per cent restant ha de ser ingressat en el Tresor Públic per l'organisme recaptador.»

Disposició addicional primera. *Fets imposables regulats en aquesta Llei gravats per les comunitats autònomes.*

1. En la mesura que els tributs que estableix aquesta Llei recaiguin sobre fets imposables gravats per les comunitats autònomes i això produeixi una disminució dels seus ingressos, és aplicable el que disposa l'article 6.2 de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes.

2. El que disposa l'apartat anterior és aplicable únicament respecte dels tributs propis de les comunitats autònomes establerts en una llei aprovada amb anterioritat al 28 de setembre de 2012.

Disposició addicional segona. *Costos del sistema elèctric.*

En les lleis de pressupostos generals de l'Estat de cada any s'ha de destinar a finançar els costos del sistema elèctric que preveu l'article 16 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, un import equivalent a la suma dels següents:

a) L'estimació de la recaptació anual corresponent a l'Estat derivada dels tributs i els cànon inclosos en aquesta Llei.

b) L'ingrés estimat per la subhasta dels drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, amb un màxim de 500 milions d'euros.

Disposició transitòria primera. *Adaptació de les concessions hidroelèctriques.*

El que disposa l'article 112 bis, que mitjançant aquesta Llei s'afegeix al text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, és aplicable als titulars de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica que a l'entrada en vigor d'aquesta siguin titulars d'una concessió hidroelèctrica. Les condicions d'aquestes concessions han de ser adaptades a la nova regulació que estableix l'esmentat article 112 bis.

Disposició transitòria segona. *Pagaments fraccionats durant 2013.*

Per al període impositiu iniciat l'1 de gener de 2013 i únicament als efectes de determinar si els contribuents que realitzin el fet imposable han de fer pagaments fraccionats en els termes que estableix l'article 10, s'ha de computar com a valor de la producció anual, incloses totes les instal·lacions, el valor que hagués correspost a la producció realitzada l'any 2012.

Si es tracta de contribuents que han dut a terme l'activitat per un termini inferior a l'any natural durant l'any 2012, el valor de la producció s'ha d'eleva a l'any.

Si l'import total que correspongui percebre al contribuent no és conegut en el moment de la realització dels pagaments fraccionats, aquell l'ha de fixar provisionalment en funció de l'última liquidació provisional feta per l'operador del sistema i, si s'escau, per la Comissió Nacional d'Energia.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin a aquesta Llei.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.*

La Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica l'apartat 2 a l'article 15, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els costos de les activitats regulades, incloent-hi els costos permanents de funcionament del sistema i els costos de diversificació i seguretat de proveïment, han de ser finançats mitjançant els ingressos recaptats per peatges d'accés a les xarxes de transport i distribució satisfets pels consumidors i els productors, així com per les partides provinents dels pressupostos generals de l'Estat.»

Dos. S'afegeix un apartat 7 a l'article 30, amb la redacció següent:

«7. L'energia elèctrica imputable a la utilització d'un combustible en una instal·lació de generació que utilitzi com a energia primària alguna de les energies renovables no consumibles no ha de ser objecte de règim econòmic primat, excepte en el cas d'instal·lacions híbrides entre fonts d'energia renovables no consumibles i consumibles, cas en què l'energia elèctrica imputable a la utilització de la font d'energia renovable consumible sí que pot ser objecte de règim econòmic primat.

A aquests efectes, per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme s'ha de publicar la metodologia per calcular l'energia elèctrica imputable als combustibles utilitzats.»

Tres. El paràgraf tercer de l'apartat 9.Primer.f de la disposició addicional sisena es modifica en els termes següents:

«No obstant això, quan es tracti de subjectes passius substituïts del contribuent en els quals no concorrin les circumstàncies a què es refereix l'apartat 3.1 de

l'article 71 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, l'ingrés de les taxes meritades durant cada un dels trimestres naturals de l'any s'ha de fer efectiu, respectivament, abans del dia 10 dels mesos de maig, setembre, novembre i febrer o, si s'escau, del dia hàbil immediatament posterior.»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat en matèria d'hisenda general que preveu l'article 149.1.14a de la Constitució espanyola, llevat del que disposa el títol IV, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.22a de la Constitució que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació, ordenació i concessió de recursos i aprofitaments hidràulics quan les aigües discorren per més d'una comunitat autònoma.

Disposició final tercera. *Habilitació normativa i desplegament reglamentari.*

1. S'habilita el Govern perquè, en l'àmbit de les seves competències, dicti les disposicions reglamentàries necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

2. En particular, s'autoritza el Govern per modificar la forma de pagament que estableix l'article 29 d'aquesta Llei.

Disposició final quarta. *Habilitacions a la Llei de pressupostos generals de l'Estat.*

La Llei de pressupostos generals de l'Estat pot modificar, de conformitat amb el que preveu l'article 134.7 de la Constitució espanyola, els tipus impositius i els pagaments fraccionats que s'estableixen en aquesta Llei.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'1 de gener de 2013.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 27 de desembre de 2012.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY